

המנהיג הערבי ששר את התקווה

מפלגת 'התקווה לשינוי' לא התמודדה בבחירות האחרונות לכנסת כי חששה מזיזופים, אך מנהיגה בטוח שלעמדות הפרויישראליות שלה שותפים מאות אלפי ערבים ישראלים: "מדינת ישראל היא המדינה שלנו ואנחנו צריכים להיות נאמנים לה. לקבל שוויון אבל גם לתרום. נמאס מהפוליטיקאים הקיצונים שיחד עם השמאל הישראלי מנציחים את השנאה"

אבינדב ויתקון

המגזר הערבי לא הפתיע בבחירות. שיעור ההצבעה הנמוך לא הביא להכריז הכנסת הערבים את המנדטשישניים הנוספים המקומים, ובמפלגות בל"ד, חר"ש ורע"מתע"ל לא הפסילה החוזרת ונשנית מדי ערב בחירות, חזרו חברי הכנסת הערבים למקומם הכטוח ככנסת ישראל. כשגרול הפלשתינים על ראש שמתחם, הטבח הערבי ההררי סביבנו של שתיקתם, וכוחם הפוליטי בשלטון המקומי הערבי במימונה של מדינת ישראל, קוראים לפירוקה של המדינה היהודית.

שינוי לטובה לא נראה לכאורה גם בכל הקשור לאוכלוסייה הערבית הגדולה והמאתגרת בדרום הארץ. תוכניות יישוב הקבע של מדינת ישראל, שנכנעו למעשה לתבניות ההתיישבות הברויות כפורה, לא מתקדמות לשום מקום. הועם והניכור גוברים, היישובים הלא־חוקיים הנהנים מסיוע של התנועה האסלאמית ותנועות לאומיות ערביות מעמיקים שורש, ומדינת ישראל מוסיפה להקוב ידיים.

עם זאת, מי שהולך בימים אלה ברחובות רהט, העיר הברויות הגדולה והמתפתחת שברדרום, יכול להבחין בשלטי חוצות חדשים. לצד פרסומים של אנשי בל"ד החייכנים והמעוננים, ושלטי 'ארד' כוח אלה' (וכו כן את אלה) של התנועה האסלאמית, מופיעות פנים חדשות. אלו פניו של עאטף אל־קרגאווי, ראש התנועה החדשה 'אליאמל אליתע'ייר', התקווה לשינוי.

מפלגות ערביות־קטנות ושוליות אינן דבר חדש, אולם התקווה לשינוי, שהוקמה ערב הבחירות (אף שלא התמודדה בסופו של דבר), בהחלט מהווה חידוש. מפלגתו של אליקרגאווי, ברזוי מוגנב, כוללת ערבים נוצרים ומוסלמים מרחבי הארץ שעשו את הצעד שלא ייעשה – הקמת מפלגה ערבית האוחדת את מדינת ישראל.

להשתלבות בחברה בישראל.

"ההתייגות ממדינת ישראל, ההליכה עם התנועה האסלאמית והעבריינות, הן עוף מוחי. אליקרגאווי הוא בעל בעמיו ברהט, ואולי בכך החידוש. כאיש אמיד, מקובל ובעל משפחה חזקה (לא פחות מ־999 אדום), אל־קרגאווי יכול לומר מה שרואה רוצה.

אליקרגאווי, בן 44, הוא יליד תל ערד, ותושב רהט מגיל 8. הוא נשוי ואב לחמישה ילדים. הוא שירת בצה"ל ובימים אלו יוצא לשירות מילואים. ילדיו הבוגרים עשו שירות לאומי. אליקרגאווי היה יועצו של נתניהו ליענייני ברזיים ב־1996, והוא ממשך בעבודה ממשלתית כראש פרויקט להב"ה (לצמצום הפער הדיגיטלי בקרב המיעוטים) במגזר הברזוי. הוא אנרגטי, ממולח ומלא רגש. קשה להעריך באמת את הפוטנציאל האלקטורלי שלו, אולם ברור שקיים פוטנציאל כזה. לצד תהליכי ההקצנה, בחברה יש צמא להשתלבות, רצון לשרת בשירות לאומי על אף התנגדות המנהיגים הרשמיים מכל המפלגות הערביות, והתרחקות מענייני העולם הערבי

"אתם לא מבינים איזה דור גדל כאן תחת ההסתה והשנאה. הם מקבלים שטיפת מוח שלפיה היהודים הם רוצחים והורסי בתים, הם מקבלים יחס של אזרחים סוג ב', ובסופו של דבר פה טמונה פצצת האטום האמיתית. איראן זה שום דבר, הפצצה האמיתית שלכם זה הברזיים בנגב"

הפלשתינים לטובת שיפור מצבם ואיכות חייהם של הערבים בישראל. ביום שפגשתי את אליקרגאווי, גנשתי גם את בנו של אחד מראשי התנועה האסלאמית בנגב. בעוד אביו יורה אש וגופרית (במובן המטפורי כמובן, שכן האירוח היה למופת), המתיק בנו בחיך סלחני: "אני ממש לא שם. אני בעד השתלבות בחברה".

הבן גם הקים עמותה לקידום הברזיים

הקיצונים שלנו רוצים שיהיה כאב ראש במדינה וגם השמאל לא יכול לחיות בלי כאב ראש, לכן הן עורכים לקיצונים שלנו".
מתנגדיו
אומרים שלערבים לעולם לא יהיה חלק הוגן במשאבי המדינה.
"זמטרה שלנו היא לתמוך במדינת ישראל, ובמקביל לדאוג שערביי ישראל המקופחים יקבלו סוף סוף את מה שמגיע להם, אבל בתנאי שגם ייתנו. אי אפשר לדרוש מהמדינה ההתיישבות, שלא מייצרת מספיק פרנסה ושמסייעת לתנועות הקיצוניות".
אליקרגאווי מתיימר לייצג את הציבור הערבי כולו, אולם לברזיו הברזיים בנגב הם האתגר החשוב והבוער: "אתם לא מבינים איזה דור גדל כאן תחת ההסתה והשנאה. הם מקבלים שטיפת מוח שלפיה היהודים הם רוצחים הורסי בתים, הם מקבלים יחס של אזרחים סוג ב', ובסופו של דבר פה ממונה פצצת האטום האמיתית. איראן זה שום דבר, להציל את הערבים במדינה הוו מאבטלה, מהאלימות, מהסמים ומהג'יאהד".
ערבים יכולים לקבל את ישראל כמדינתם לצד חיותה מדינה יהודית?

"בוודאי. אני קודם כול ערבי מוסלמי וכדווי גאה, וגם אזרח מדינת ישראל. אני לא אחד ששונא את עצמו. אני חאג' שלוש פעמים (עולה רגל למכה, א"ו), מתפלל והכול, אבל הזהות שלי משתלבת במאת האזרחים במדינת ישראל כמדינה יהודית. זה דבר שצריך להיות ברור: הרגל שלי הוא רגל ישראל, לא רגל פלשתין. מי שרוצה רגל פלשתין שילך לפלשתין – שגם עוד יוכל להיות מדינה יהודית".

שסבלו כל כך הרבה ואיבדו שישיה מיליונים? שיודו את הרגל, שוו לא מדינה יהודית? לא שאין לי המון טענות למדינה. אבל המדינה הוו שומדת עליי. מה היה קורה אם הייתי חי בסוריה, במצרים או בעיראק איזה מדינות... תענוג. נהרות של דם".

עניין של כסף

התפיסה הבסיסית של הפוליטיקה הערבית גורסת שהיהודות של המדינה

מנציחה את הנישול ההיסטורי של הערבים מאדמתם.

"מי ידה ראשון ומי רצה שלום? אנחנו הערבים גם ירזים ביהודים, גם רוצפים אותם, גם עושים להם את המוות וגם מקבלים תקציבים ממדינה. זה לא יאמן, איפה שיש יהודים יש כלכלה, יש חיים, יש בריאות טובה, וכשיודים ברוחים אז ההפך.

"מעולם לא הייתה פה פלשתין. אני מכבר לא רואה את הפלשתינים רוצה שיהיה להם טוב כפרטים, ככני אדם. אבל פה שלטו העות'מאנים, לאחר מכן האנגלים ובסוף באה המדינה ונתנה לנו אזרחות. לכן אני ישראלי נאמן למדינה. מי שלא נאמן לשלטון שלו לא נאמן גם למשפחה שלו. אם הייתי נולד בירדן הייתי נאמן לירדן, וכך גם למצרים או ללבן.

אבל ברור השם נולדתי בישראל. "זהים התנועה האסלאמית ובל"ד קונים רירות עבור ערבים בתלאיביב ובערים אחרות כדי להבריח את הכסנים היהודים. המדינה יודעת את זה ולא מסוגלת לעשות כלום. אלה דברים שאני לא מבין. בכל אופן, אני אומר לך שאני אסוף אחריי מאות אלפים. אם יהיו לי האמצעים להעניק לנוער אלטרנטיבה, והם יהיו לי רק אם אני אשב בקואליציה, אני אוכל להוציא את הנוער מהירדים של האחים המוסלמים, הטיפים, אליקאצירה וכל מה שהולך פה מתחת לאף של מדינת ישראל.

הבעיה היא שהמדינה רוצה כנראה שזה מה שיהיה, זה כנראה נתון תעסקה לכולם".

מקור ראשוו גיליון 818, ב' באייר תשע"ג, 12.4.2013

עידם אדי שיראק

אני יכול להוציא את הנוער מהירדים של האחים המוסלמים. אליקרגאווי ונערים ברהט

כביטחון ובשגשוג, צריך לשבת בפנים. בקואליציה. לפלשתינים יש מנהיגים שרואים להם, ותאמין לי שהם יותר ממולחים ופיקחים מהנציגים הישראליים. גם האיחוד האירופי נתון להם כסף, ואנחנו, שחיים כאן, משלמים את המחיר. אנחנו קוראים לציבור הערבי להתעורר ולדאוג להם מראגנים, יהיה לנו חרבה מה לומר בהמשך. אם אני כוכש שש רשיות מקומיות, וחסלתי את התנועה האסלאמית".

לא חניך ז'בוטינסקי

ער"ד כאמל טיבי, 41, תושב טייבה והדוֹקִימפּשח של ח"כ אחמד טיבי, מבטיח שהמפלגה החדשה היא לא מפלגה של איש אחד, אלא תהיה מפלגה אמיתית לגבי רובם הגדול של ערביי ישראל. "חברי הכנסת הערבים לא עשו כלום בחמישים השנים האחרונות למען הערבים, למעט כמה ג'ובים וגיוס כספים מחו"ל לביזנס שלהם", אומר טיבי. "אני יועץ בכנסת מספיק שנים כדי לדעת שעל מנת שילדיו יהיו טוב,

כביטחון ובשגשוג, צריך לשבת בפנים. בקואליציה. לפלשתינים יש מנהיגים שרואים להם, ותאמין לי שהם יותר ממולחים ופיקחים מהנציגים הישראליים. גם האיחוד האירופי נתון להם כסף, ואנחנו, שחיים כאן, משלמים את המחיר. אנחנו קוראים לציבור הערבי להתעורר ולדאוג להם מראגנים, יהיה לנו חרבה מה לומר בהמשך. אם אני כוכש שש רשיות מקומיות, וחסלתי את התנועה האסלאמית".

למור נשאותו בלי פרנסה. אחד כך הם פונים לעבריינות כדי להתפרנס ויושבים בכלא. מי רואה למשפחה של האסיר התנועה האסלאמית וכך הוא המשפחה שלו עוברים אליהם ואומרים להם אלף פעם תודה. המדינה לא מבינה מה מתחלל פה. איך ייתכן שחייל מגיע הביתה הבית שלו חרום, ואנשי התנועה האסלאמית יושבים בווילות כי לא מעזים להתעסק אתם? המסר ברור מאוד: מי שרוא ברזוי טוב, הוא כמו כלב ממושמע שלא מקבל יחס. מי שרוצה תקציבים, משרות, תשומת לב, תרומות, כסף לעמותות – שיעשה הרבה שלטון עולמו שונה מוז של אל־קרגאווי, שכן הוא איננו ציוני נלהב. הוא מסתפק באמונה כנה בשותפות עם הציבור היהודי, עמדה שיש להגיה רלוונטית יותר למדינת ישראל. "חברי הכנסת הערבים לא עשו כלום בחמישים השנים האחרונות למען הערבים, למעט כמה ג'ובים וגיוס כספים מחו"ל לביזנס שלהם", אומר טיבי. "אני יועץ בכנסת מספיק שנים כדי לדעת שיש ליהודים, אני לא

"המסר ברור מאוד: מי שהוא בדווי טוב, הוא כמו כלב ממושמע שלא מקבל יחס. מי שרוצה תקציבים, משרות, תשומת לב, תרומות, כסף לעמותות - שיעשה הרבה רעש. לכן שונאי המדינה עושים רעש והמדינה קונה את השקט בכסף. זה הדיל, וזה האסון של המדינה הזו"

ירדשלים. הוא ענה: מותר לו לחלום. מדינת ישראל היא המציאות, זו אקסיומה. אם המדינה לא רוצה שערביי ישראל יקמו יום אחד ויחדשו להם את התחושה שהם שייכים רציזיים, שגם הם בנים של המדינה. היום לפחות 75 אחוז מערביי ישראל תומכים במדינת ישראל, אבל את המדינה זה מכין כי היא לא רוצה לתת מרקעים שונים: יוצאי הליכוד, קדימה,